

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **A. M.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2023, čj. OAM-210/ZA-ZA11-K01-2023, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2024, čj. 22 Az 28/2023-45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce v žádosti poukázal mimo jiné na to, že má strach, že se Moldavsko zapojí do války, probíhá mobilizace (přišlo mu předvolání do armády), přičemž jeho vesnice se nachází jen 14 km od Podněstří. V ČR má ukrajinskou přítelkyni, se kterou čekají dítě. Do Moldavska odjet nemohou, neboť by se tam báli o svůj život. Žalovaný nicméně dospěl k závěru, že v případě žalobce nebyly splněny podmínky pro udělení žádné z forem mezinárodní ochrany.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Krajského soudu v Brně. Především namítal, že se bojí návratu do země původu, kde není bezpečno pro civilní obyvatelstvo. Poukázal na tamější politický vývoj a ohrožení v důsledku ruské invaze na Ukrajinu. Kritická situace je zejména v Podněstří. Podle žalobce jím uváděné důvody svědčí o přiznání mezinárodní ochrany, přičemž žalovaný nezjistil řádně stav věci. S ohledem na podmínky v Moldavsku přinejmenším splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14a zákona o azylu.

[3] Krajský soud žalobu v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Předně v případě žalobce neshledal důvody pro udělení azylu dle § 12 písm. a) zákona o azylu (neuváděl žádné politické aktivity ani pronásledování pro uplatňování politických práv). Žádná z žalobcem

uváděných skutečností nesvědčí ani pro mezinárodní ochranu dle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně doplňkovou ochranu dle § 14a téhož zákona. Krajský soud v této souvislosti zdůraznil, že ekonomická situace v Moldavsku není azylově relevantním důvodem. Stejně tak podle existující judikatury není ani plnění branné povinnosti samo o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. V tomto směru se soud zabýval aktuální situací v Moldavsku a uzavřel, že s ohledem na možnost náhradní vojenské služby a na to, že Moldavsko není aktivním účastníkem válečného konfliktu, nejsou v případě žalobce neplněny důvody pronásledování v souvislosti s povinnou vojenskou službou. Ve vztahu k humanitárnímu azylu, resp. doplňkové ochraně pak krajský soud uvedl, že v Moldavsku neprobíhá mezinárodní ani vnitřní ozbrojený konflikt. Ze zpráv o zemi původu pak neplyne ani to, že by v Moldavsku pro civilní obyvatelstvo nebylo bezpečno.

[4] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Předně shrnul, co sdělil žalovanému v rámci podání žádosti o mezinárodní ochranu. Namítl, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný a nezákonný, skutkové závěry nemají oporu ve spisu. Nezákonnost rozsudku spatřuje stěžovatel v ignorování skutkových okolností případu. Krajský soud se řádně nevypořádal se všemi prezentovanými důvody žádosti, ty naopak zčásti nemístně zlehčoval a zčásti ignoroval. Stěžovatel v předchozím řízení jasně prezentoval obavy z návratu do Moldavska, a to v důsledku tamější katastrofické ekonomické situace, bezpečnosti pro civilní obyvatelstvo a politického vývoje, kdy Moldavsko je navíc v ohrožení v důsledku vojenské invaze Ruska na Ukrajinu. V této souvislosti stěžovatel poukazuje na situaci v Podněstří, která je podobná situaci na Ukrajině a došlo zde k různým incidentům (střelba z granátometu, exploze u ministerstva státní bezpečnosti či u rozhlasových vysílačů).

[5] Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti. Zdůraznil, že kasační námitky jsou podobné žalobním, a proto odkázal na své vyjádření k žalobě, na kterém nemá co měnit. Žalovaný se ztotožňuje se závěry napadeného rozsudku, s nímž se plně ztotožňuje.

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přijatelnosti kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s. (byť stěžovatel žádné důvody svědčící přijatelnosti jeho kasační stížnosti výslovně neuvedl). K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany (azylu) lze pro stručnost odkázat na usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Nejvyšší správní soud se tedy ve smyslu výše uvedeného ustanovení předně zabýval tím, zda *kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele*.

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Podle existující judikatury bude kasační stížnost přijatelná, pokud: (i) se dotýká zatím judikaturou neřešených právních otázek; (ii) se týká právních otázek řešených rozdílně; (iii) je třeba judikaturního odklonu; či (iv) došlo k zásadnímu pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. S ohledem na stěžovatelem uplatněné důvody kasační stížnosti z hlediska přijatelnosti kasační stížnosti v nynější věci přichází v úvahu jen důvod čtvrtý, který je však jen výjimečným nástrojem pro řešení zásadních pochybení. Sestává především ze dvou typizovaných situací: (a) krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu, a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování bude docházet i v budoucnu, či (b) krajský soud v jednotlivém případě hrubě

pokračování

pochybil při výkladu hmotného či procesního práva (viz výše zmíněné usnesení čj. 1 Azs 13/2006-39). Na přijatelnost dle situace (a) v dané věci s ohledem na uplatněné přípustné námitky usuzovat nelze. V úvahu tedy přichází jen situace (b), u níž je však třeba, aby se jednalo skutečně o zásadní pochybení krajského soudu. Případná nevýrazná pochybení zpravidla nebudou dosahovat takové intenzity, aby založila přijatelnost kasační stížnosti (opět viz usnesení čj. 1 Azs 13/2006-39, jakož i řadu navazujících rozhodnutí, například usnesení NSS z 31. 1. 2018, čj. 1 Azs 379/2017-26 či z 15. 12. 2022, čj. 8 Azs 195/2022-28).

[9] Podstata (dosti stručné a převážně obecné) kasační argumentace stěžovatele spočívá v dané věci v tom, že se krajský soud nevypořádal se všemi stěžovatelem uváděnými důvody. Jde-li však o ekonomickou situaci v Moldavsku a její význam pro řešenou věc, k té se krajský soud vyslovil např. v bodě 17 napadeného rozsudku. Válečný konflikt na Ukrajině při posouzení aktuální situace v Moldavsku zohlednil krajský soud např. v bodě 19 rozsudku a v návaznosti na žalobní tvrzení stěžovatele se zabýval i otázkou bezpečnosti pro civilní obyvatelstvo (zejména body 22 a 23 rozsudku). V tomto směru tedy podle Nejvyššího správního soudu nelze mít za to, že by odůvodnění napadeného rozsudku vykazovalo vady, které by byly hrubým pochybením krajského soudu svědčícím přijatelnosti kasační stížnosti a vyžadujícím zásah kasačního soudu. Není ani zřejmé, že by napadený rozsudek byl v rozporu s požadavky plynoucími z judikatury na podobu odůvodnění soudních rozhodnutí (viz např. rozsudky NSS z 28. 8. 2007, čj. 6 Ads 87/2006-36, či z 23. 6. 2005, čj. 7 As 10/2005-298).

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že obecné zmínky stěžovatele týkající se tvrzených pochybení krajského soudu, které jsou pouze reprodukcí textu právních předpisů nebo jen nijak neupřesněným konstatováním nezákonnosti, nelze považovat za kasační námitky, jimiž by se mohl Nejvyšší správní soud jakkoliv zabývat (viz např. rozsudek NSS z 26. 4. 2023, čj. 8 As 163/2021-59, či usnesení NSS z 25. 8. 2023, čj. 8 As 5/2022-44).

[11] Nejvyšší správní soud tedy na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a s. ř. s. odmítl.

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení NSS z 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28). Stěžovatel nebyl ve věci úspěšný, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. prosince 2024

Milan Podhrázký
předseda senátu

